

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi teatteri- ja orkesterilain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi teatteri- ja orkesterilakia. Laissa säädettäisiin teatteri- ja orkesteritoimintaan myönnettävän valtionosuuden tavoitteista. Lisäksi teatterin

ja orkesterin valtionosuuden saamisen edellytyksiä tarkistettaisiin.

Laki on tarkoitettu tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

PERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Lainsäädäntö ja käytäntö

Lainsäädäntö

Teatteri- ja orkesterilaki (730/1992) tuli voimaan vuonna 1993 kuntien valtionosuusjärjestelmän uudistamisen yhteydessä. Toiminnan rahoituksessa siirryttiin harkinnanvaraisesta rahoituksesta laskennalliseen valtionosuusjärjestelmään.

Teatteri- ja orkesterilain 1 §:n mukaan teattereille ja orkestereille myönnetään valtionosuutta käyttökustannuksiin siten kuin opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa laissa (635/1998), jäljempänä *opetus- ja kulttuuritoimen rahoituslaki*, ja teatteri- ja orkesterilaissa säädetään.

Teatteri- ja orkesterilain 2 §:n mukaan valtionosuuden saamisen edellytyksenä on, että:

1) teatterin tai orkesterin omistaa kunta, kuntainliitto tai yksityinen yhteisö tai säätiö, jonka sääntömääräisiin tehtäviin kuuluu teatteri- tai orkesteritoiminnan harjoittaminen tai teatterin tai orkesterin ylläpitäminen sekä

2) teatteri tai orkesteri harjoittaa vakinaista ja ammatillista esitystoimintaa.

Teatteri- ja orkesterilain 3 §:n mukaan valtionosuuteen oikeutettuja teattereita ja orkestereita ovat:

1) opetusministeriön valtion talousarvion rajoissa teatterin ja orkesterin valtionosuuteen oikeutetuiksi hyväksymät teatterit ja orkesterit sekä

2) Svenska Teatern i Helsingfors ja Tampereen Työväen Teatteri.

Opetusministeriö päättää teatteri- ja orkesterilain 4 §:n nojalla valtion talousarvion rajoissa teatterin ja orkesterin valtionosuuden laskennallisena perusteena käytettävästä henkilötyövuosien määrästä.

Teatteri- ja orkesterilaissa säädetään myös käyttökustannuksiin myönnettävästä valtionosuudesta Svenska Teatern i Helsingfors -nimiselle teatterille ja Tampereen Työväen Teatterille sekä valtionavustuksesta, joka voidaan myöntää Suomen Kansallisteatterin käyttökustannuksiin ja perustamishankkeeseen. Lisäksi laissa säädetään perustamishankkeisiin ja toiminnan kehittämiseen myönnettävistä valtionavustuksista sekä valtakunnallisesti tai alueellisesti merkittävillä teattereilla ja orkestereilla myönnettävistä ylimääräisistä valtionavustuksista.

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituslain 15 §:ssä säädetään teatterin ja orkesterin käyttökustannusten rahoituksesta. Teattereiden ja orkestereiden yksikköhinnan määrittämisestä säädetään lain 28 §:ssä.

Käytäntö

Vuonna 2007 valtionosuuden piirissä on kaikkiaan 56 teatteria ja 27 orkesteria. Teattereista 11 on tanssiteattereita. Lain perusteella valtionosuuteen oikeutettuja ovat Svenska Teatern i Helsingfors ja Tampereen Työväen Teatteri. Teatteri- ja orkesteriverkosto kattaa koko maan ja tavoitteena on, että taide- ja kulttuuripalvelut ovat kaikkien saa-

vutettavissa asuinpaikasta ja varallisuudesta riippumatta.

Valtionosuutta myönnetään teattereiden ja orkestereiden käyttökustannuksiin. Opetusministeriö päättää vuosittain valtionosuuden laskennallisena perusteena käytettävästä henkilötövuosien määrästä ja yksikköhinnasta valtion talousarvion rajoissa. Valtionosuuksien kokonaismäärä vuonna 2007 on teattereilla noin 30,7 miljoonaa euroa ja orkestereilla noin 12,5 miljoonaa euroa.

Vuoden 2006 alusta voimaan tullut opetus- ja kulttuuritoimen rahoituslain muutos lisää teattereiden valtionosuuksia jaksotetusti vuosina 2008—2010 noin 20,1 miljoonaa euroa ja orkestereiden noin 8,9 miljoonaa euroa. Yhteensä 29 miljoonan euron lisäys johtuu yksikköhinnan jälkeenjääneisyyden korjauksesta.

Valtionosuutta saavien teattereiden ja orkestereiden lisäksi maassamme on kymmeniä muita ammattimaisesti hoidettuja teattereita ja orkestereita, joista osa saa harkinnanvaraista valtionavustusta. Opetusministeriö päättää vuosittain valtionosuuden piiriin hakevien uusien teattereiden ja orkestereiden hyväksymisestä, jos ne täyttävät teatteri- ja orkesterilaissa säädetyt edellytykset.

1.2 Nykytilan arviointi

Teattereiden ja orkestereiden valtionosuusjärjestelmää pidetään pääsääntöisesti toimivana. Vuonna 1992 säädetyt teatteri- ja orkesterilaki on kuitenkin muodoltaan ja perusteluiltaan väljä erityisesti valtionosuuteen oikeuttavien teatteri- ja orkesteritoiminnan tavoitteiden määrittelyn ja valtionosuuden saamisen edellytysten osalta.

Teatteri- ja orkesterilain tullessa voimaan lähes kaikki 1960—1970 luvuilla perustetut ammattiteatterit hyväksyttiin valtionosuuteen oikeutetuiksi. Sen sijaan esimerkiksi 1990 luvun alkupuoliskolla perustetut teatterit jäivät tuen ulkopuolelle. Vuoden 1996 jälkeen on hyväksytty seitsemän uutta teatteria ja kolme orkesteria lain piiriin. Teattereista kuusi on ollut tanssiteattereita ja yksi puheteatteri. Valtion talousarviossa oleva henkilötövuosimäärä niin teattereille kuin orkestereille on jäänyt merkittävästi jälkeen todellisesta tilanteesta. Tästä johtuen ei useampia

uusia toimijoita ole voitu hyväksyä valtionosuuden piiriin, vaikka esimerkiksi noin kymmenen teatteri- ja orkesterilain edellytykset täyttävää tanssi- tai puheteatteria on hakenut valtionosuutta. Opetusministeriölle valtionosuuslaskentaa varten ilmoitettu vaje vuonna 2006 oli puhe- ja tanssiteattereilla 114 ja orkestereilla 93 henkilötövuotta.

Laissa ei määritellä tarkemmin teatteri- tai orkesteritoiminnan tavoitteita. Valtionosuusjärjestelmän puitteissa tulisi kuitenkin olla mahdollista ohjata teatteri- ja orkesteritoimintaa siten, että voitaisiin turvata laadukaiden ja taiteellisista lähtökohdista tuotettujen teatteri- ja orkesteripalveluiden tasarvoinen saatavuus koko maassa. Säännöksissä tulisi määritellä teatteri- tai orkesteritoiminnan tavoitteet, joiden mukaiseen toimintaan valtionosuutta voidaan osoittaa.

Voimassa olevan teatteri- ja orkesterilain mukaan teatteri tai orkesteri on valtionosuuskelpoinen, jos sen omistajan sääntömääräisiin tehtäviin kuuluu teatteri- tai orkesteritoiminnan harjoittaminen tai teatterin tai orkesterin ylläpitäminen. Lisäksi laissa edellytetään esitystoiminnalta ammatillisuutta ja vakinaisuutta.

Vuosien aikana valtionosuusjärjestelmään on kehittynyt vakiintuneita tulkintoja lain väljän sääntelyn johdosta. Valtionosuusarvioinnissa käytetään muun muassa kriteereitä, jotka liittyvät teattereiden ja orkestereiden henkilöstön koulutukseen ja päätoimisuuteen, esitystoiminnan säännöllisyyteen, jatkuvuuteen ja yleishyödyllisyyteen sekä talouden vakavaraisuuteen. Lisäksi yleisenä arvioinnin kohteena on ollut esitystoiminnan taide- ja kulttuuripoliittinen tarve.

Käytännössä esitystoiminta on voitu katsoa vakinaiseksi, jos teatteri tai orkesteri on toiminut useamman vuoden säännöllisesti ja jos sillä on ollut toiminnalleen riittävä rahoituspohja. Kesäteatteri- tai pikkujoulutoiminnan taikka muuten sesonkeihin perustuvan esitystoiminnan ei ole katsottu täyttävän vakinaisuuden käsitettä. Ammatillisella esitystoiminnalla puolestaan on tarkoitettu sitä, että valtionosuuskelpoiselta teatterilta tai orkesterilta on pääsääntöisesti edellytetty teatteri- tai musiikkialan ammatillisen koulutuksen saanutta henkilöstöä. Ammatilliseksi esitystoiminta on katsottu myös silloin, kun henkilös-

tö saa toiminnasta toimeentulonsa ja henkilöpolitiikassa otetaan huomioon työnantajavelvoitteet ja virka- ja työehtosopimukset. Toiminnan laadun varmistamiseksi on tärkeää, että valtionosuudella tuettua esitystoimintaa järjestettäisiin jatkossakin taiteellisin ja ammatillisin tavoittein ja että toiminta perustuisi vakinaisuuteen.

Vakiintuneet käytännöt tulisi lisätä lakiin valtionosuusprosessin läpinäkyvyyden lisäämiseksi. Koska nykyisen teatteri- ja orkesterilain valtionosuuden saamisen edellytykset täyttävien toimijoiden määrä on lisääntynyt, on läpinäkyvyys myös näiden ja jo valtionosuutta saavien toimijoiden tasapuolisen kohtelun kannalta tärkeää.

2 Esityksen tarkoitus ja ehdotetut muutokset

Esityksen tarkoituksena on selkeyttää teattereiden ja orkestereiden valtionosuusjärjestelmää toiminnan laadun ja palveluiden saatavuuden parantamiseksi sekä yhtenäistää valtionosuuslainsäädäntöä. Lakiin ehdotettavat lisäykset ovat jo olemassa esimerkiksi museolaissa (729/1992) sekä eräissä opetustoimintaa koskevissa laeissa.

Lain 1 luvun otsikkoon lisättäisiin sana tavoitteet.

Esityksessä ehdotetaan määriteltäväksi valtionosuuteen oikeuttavan teatteri- ja orkesteritoiminnan tavoitteet. Tarkoituksena on kehittää valtionosuusjärjestelmää kiinnittämällä nykyistä enemmän huomiota toiminnan laatuun ja turvaamalla teatteri- ja orkesteripalveluiden tasa-arvoinen saatavuus ja saavutettavuus koko maassa. Uudessa 1 a §:ssä säädettäisiin tämän lain nojalla rahoitettavan teatteri- ja orkesteritoiminnan tavoitteista. Tämän toiminnan tavoitteena olisi taiteellisista lähtökohdista tuottaa teatteri- ja orkesteripalveluja ja edistää niiden alueellista saatavuutta sekä saavutettavuutta eri väestöryhmille.

Taiteella on itseisarvonsa ja tämän vuoksi teatteri- ja orkesterilaissa tarkoitettulla toiminnalla tulee olla taiteelliset lähtökohdat. Teatteri- ja orkesteritoiminta on tärkeää omaleimaisen kansallisen sekä alueellisen kulttuurin ja identiteetin vahvistamiseksi. Teatterilla on merkittävä asema puhutun kielen ke-

hityksen edistäjänä. On tärkeää, että teatteri-toiminnan laatuun panostetaan muun muassa kehittämällä kansallista näyttämötaidetta, suomalaista teatteri-ilmaisua ja kotimaista näytelmäkirjallisuutta.

Tanssi- ja säveltaide puolestaan edistävät kotimaisen ja kansainvälisen taiteen tuntemusta. Tanssitaiteen laatua tulisi edistää kehittämällä muun muassa koreografista osaamista ja tanssin erilaisia taiteellisia sovelluksia. Orkesteritoiminnan laatua tulisi edistää muun muassa musiikkiperintöä vaalimalla ja kotimaista säveltaidetta ja yleistä säveltaiteen tuntemusta kehittämällä.

Teatteri- ja orkesteripalveluita tulisi olla saatavilla asuinpaikasta riippumatta. Alueellisella saatavuudella tarkoitetaan, että palveluita on saatavissa koko maassa. Sana alueellisuus ei viittaa tässä kohdassa niin sanottuun alueteatteri- tai alueorkesteritoimintaan, vaan se liittyy palveluiden valtakunnalliseen kattavuuteen. Lisäksi niiden tulisi olla eri väestöryhmien saavutettavissa esimerkiksi varallisuudesta, kulttuurisesta taustasta tai muusta henkilökohtaisesta ominaisuudesta riippumatta. Teattereiden ja orkestereiden tulisi tarjota eri yleisöryhmille monipuolista ja laadukasta ohjelmistoa, mikä vahvistaisi moniarvoisuutta.

Taide- ja kulttuuripolitiikka vaikuttaa merkittävästi myös hyvinvointi-, alue- ja innovaatiopolitiikan toteutumiseen. Kulttuuri tulee nähdä yhtenä kilpailukyvyyn ja hyvinvoinnin varmistajina. Taidekokemukset ja kulttuurin harrastaminen ovat tärkeitä ihmisen henkiselle kasvulle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Teattereiden ja orkestereiden tulisi ottaa toiminnassaan huomioon myös yleisökasvatustyö ja niin sanottu taiteen soveltava käyttö, jolla tarkoitetaan taiteen menetelmien käyttämistä myös muussa kuin taiteen perinteisessä tuotannossa.

Lisäksi tarkistettaisiin 2 §:n säännös valtionosuuden saamisen edellytyksistä vastaamaan nykyisin käytössä olevia arviointikriteerejä. Momentin 1 kohtaan tehtäisiin tekninen tarkistus, jossa sana kuntainliitto muutettaisiin kuntayhtymäksi.

Lain 2 §:n 3 kohdan mukaan teatterilla tai orkesterilla tulisi olla vähintään yksi päätoiminen työntekijä ja taiteellisesta toiminnasta vastaavana työntekijänä alan koulutuksen

saanut tai riittävän alan perehtyneisyyden omaava henkilö. Riittävä perehtyneisyys edellyttää alan työkokemusta. Tällä edellytyksellä pyritään turvaamaan toiminnan jatkuvuutta ja laatua. Taiteellisesta toiminnasta vastaava henkilö voisi olla myös sivutoiminen. Käytännössä valtionosuuden perusteena olevien henkilötyövuosien laskeminen edellyttää vakinaista päätoimista henkilökuntaa. Nykyisessä valtionosuuslaskennassa vakinaiseksi henkilökunnaksi on katsottu pysyväisluonteisissa tehtävissä olevat henkilöt. Näitä periaatteita sovellettaisiin edelleen. Säännöksellä pyritään turvaamaan myös toiminnan laatua edellyttämällä, että taiteellisesta toiminnasta on vastuussa alan koulutuksen tai muulla tavoin riittävän tuntemuksen ja työkokemuksen omaava henkilö.

Lain 2 §:n 4 kohdan mukaan valtionosuuden saamisen edellytyksenä olisi, että teatterin tai orkesterin toiminnalle on taloudelliset edellytykset, mutta ettei teatteria tai orkesteria kuitenkaan ylläpidetä taloudellisen voiton tavoittelemiseksi. Vastaava säännös on koulutuksen järjestämisluvan edellytyksenä useimmissa opetustointa koskevissa laeissa sekä museolain 2 §:ssä. Teattereista noin 80 prosenttia on yksityisten yhteisöjen tai säätiöiden ylläpitämiä, ja orkestereista yksityisiä on noin 40 prosenttia. Valtionosuusjärjestelmän piirissä olevan teatteri- ja orkesteritoiminnan lähtökohtana on toisaalta taiteellisuus, mutta toisaalta myös hyvinvointiin liittyvien kulttuuripalveluiden tuottaminen. Tarkoituksena on, että tilikauden mahdollinen ylijäämä käytettäisiin toiminnan jatkamiseen ja kehittämiseen. Lisäksi tavoitteena tulee olla, että teatterit ja orkesterit pyrkivät toiminnassaan kokonaistaloudellisesti kannattavaan toimintaan.

Lain 2 §:n 5 kohdan mukaan valtionosuuden saamisen edellytyksenä olisi myös se, että teatterilla tai orkesterilla on toiminta- ja taloussuunnitelma. Toiminnan tulee olla sekä hallinnollisesti että taloudellisesti järjestetty niin, että se mahdollistaa toiminnan pitkäjänteisen suunnittelun. Toiminnasta aiheutuvat kustannukset on kyettävä esittämään eriteltyinä ylläpitäjän muusta toiminnasta aiheutuvista kustannuksista. Kuntien ylläpitämiä teattereilta tai orkestereilta ei edellytettäisi erillistä toiminta- ja taloussuunnitelmaa, jos kun-

nan muista suunnitelmista käy ilmi laissa edellytetyt tiedot.

Lain 2 §:n 6 kohdan mukaan valtionosuuden saamisen edellytyksenä olisi, että teatterin tai orkesterin palveluiden tuottaminen on tarpeellista. Vastaavanlainen säännös on koulutuksen järjestämisluvan edellytyksenä taiteen perusopetuksesta annetun lain (633/1998) 3 §:ssä. Valtionosuuden saamisen edellytyksenä tulisi olla, että teatteri- tai orkesteritoiminnan järjestäminen katsotaan taide- ja kulttuuripolitiikan näkökulmasta tarpeelliseksi. Tarpeellisuutta harkittaessa on aina lähtökohtana toiminnan laatu ja taiteelliset näkökohdat. Näiden arvioimiseksi on opetusministeriö nykyisin käyttänyt ministeriön alaisen hallinnon asiantuntemusta. Teatteri- ja orkesteritoiminnan tarpeellisuutta tarkastellaan myös suhteessa asianomaisen paikkakunnan tai alueen kysyntään ja -tarjontaan. Tarpeellisuutta on harkittu lisäksi valtakunnallisen kokonaisuuden kannalta. Nykyisessä laissa säädetään, että opetusministeriö hyväksyy teatterin tai orkesterin valtionosuuteen oikeutetuksi valtion talousarvion rajoissa. Käytännössä tämä on tarkoittanut, että jos teatteri tai orkesteri on täyttänyt ammatillisuuden ja vakinaisuuden kriteerit, harkintaa on käytännössä käytetty erityisesti tarpeellisuuden kohdalla.

Kunnat voivat sopia yhteistyöstä myös teatteri- tai orkesteritoiminnan osalta. Kuntalain (365/1995) 76 §:n mukaisesti kunnat voivat sopia, että kunnan tehtävä annetaan toisen kunnan hoidettavaksi yhden tai useamman kunnan puolesta taikka että tehtävän hoitaa kuntayhtymä. Tällöin valtionosuus voidaan maksaa sille kunnalle, joka vastaa kuntien välisen yhteistyösopimuksen mukaisesti tehtävien hoitamisesta. Palveluiden hankkimisesta tehtävään sopimukseen voidaan ottaa määräyksiä myös korvausten maksamisesta.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Taloudelliset vaikutukset

Varat teattereiden ja orkestereiden valtionosuuksiin osoitetaan vuosittain sekä budjettilisistä momentista 29.80.31. Valtionosuus-

det ja -avustukset teattereille ja orkestereille että veikkauvoittovaroista momentilta 29.80.52. Veikkauksen ja raha-arpajaisten voittovarot taiteen edistämiseen. Ehdotetuilla muutoksilla ei ole taloudellisia vaikutuksia valtion talousarvioon eikä teattereiden ja orkestereiden ylläpitäjille maksettavan valtionosuuden määrään kokonaisuutena.

Valtionosuuden kohdentumiseen laitoskohtaisesti esitys voi kuitenkin siirtymävaiheen jälkeen aiheuttaa muutoksia. Yksityisen teatterin tai orkesterin säännöt tai yhtiöjärjestys tulee saattaa vastaamaan ehdotettuja 2 §:ssä säädettyjä edellytyksiä. Erityisesti osakeyhtiömuotoisen teatterin tai orkesterin yhtiöjärjestys on saatettava vastaamaan ehdotettua säännöstä taloudellisen voiton tavoittelemisesta. Teatterin tai orkesterin on lain siirtymäsäännöksen mukaan täytettävä uudistetun lain mukaiset valtionosuuden saamisen edellytykset vuoden 2009 alkuun mennessä.

4 Asian valmistelu

Esitykseen sisältyvät ehdotukset on valmisteltu opetusministeriössä. Ministeriö on järjestänyt luonnoksesta kuulemistilaisuuden teatteri- ja orkesterialan keskeisille järjestöille sekä valtion näyttämö-, tanssi- ja säveltaidetoimikunnille. Suomen Kuntaliitto on antanut esityksestä lausunnon. Lisäksi esitys on käsitelty kunnallistalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa. Esitys on lähetetty myös tiedoksi kaikille valtionosuuden piirissä oleville teattereille ja orkestereille.

Lausunnonantajat ovat suhtautuneet esitykseen pääosin myönteisesti. Yleisesti pidettiin

hyvänä läpinäkyvyyden lisäämistä valtionosuuden saamisen perusteissa. Niihin liittyviä kriteerejä pidettiin myös oikeina. Erityisen hyvänä pidettiin toiminnan laatuun ja taiteellisiin lähtökohtiin nojaamista. Edellytystä toiminnan voittoa tavoittelemattomuudesta pidettiin valtionosuustoiminnassa ymmärrettävänä. Kuitenkin siihen liittyviä seurauksia yhden osakeyhtiömuotoisen ylläpitäjän kohdalla pidettiin ongelmallisina.

Lausunnoissa esille tulleet näkökohdat on pyritty jatkovalmistelussa ottamaan huomioon mahdollisuuksien mukaan. Tavoitteena on myös ollut kiinnittää huomiota kunta- ja palvelurakenneuudistuksesta tulevaisuudessa mahdollisesti aiheutuviin muutoksiin.

5 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008.

Kun opetusministeriö hyväksyy uuden teatterin tai orkesterin valtionosuuteen oikeuteksi lain voimaantulon jälkeen, teatterin tai orkesterin tulee täyttää kaikki 2 §:n mukaiset valtionosuuden saamisen edellytykset. Sen sijaan lain voimaan tullessa valtionosuuden piirissä olevan teatterin tai orkesterin tulee siirtymäsäännöksen mukaan täyttää 2 §:ssä tarkoitetut valtionosuuden saamisen edellytykset vuoden 2009 alusta voidakseen edelleen saada valtionosuutta.

Edellä esitetyn perustella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

teatteri- ja orkesterilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä elokuuta 1992 annetun teatteri- ja orkesterilain (730/1992) 1 luvun otsikko ja 2 § sekä
lisätään lakiin uusi 1 a § seuraavasti:

1 luku

Tavoitteet ja valtionosuus

1 a §

Teatteri- ja orkesteritoimintaan myönnettävän valtionosuuden tavoitteena on taiteellisista lähtökohdista tuottaa teatteri- ja orkesteripalveluja ja edistää niiden alueellista saataavuutta sekä saavutettavuutta eri väestöryhmille.

2 §

Valtionosuuden saamisen edellytyksenä on, että:

1) teatterin tai orkesterin omistaa kunta tai kuntayhtymä taikka yksityinen yhteisö tai säätiö, jonka sääntömääräisiin tehtäviin kuuluu teatteri- tai orkesteritoiminnan harjoittaminen taikka teatterin tai orkesterin ylläpitäminen;

2) teatteri tai orkesteri harjoittaa vakinaista ja ammatillista esitystoimintaa;

3) teatterilla tai orkesterilla on vähintään yksi päätoiminen työntekijä ja taiteellisesta toiminnasta vastaavana työntekijänä alan koulutuksen tai riittävän perehtyneisyyden omaava henkilö;

4) teatterin tai orkesterin toiminnalle on taloudelliset edellytykset, mutta teatteria tai orkesteria ei kuitenkaan ylläpidetä taloudellisen voiton tavoittelemiseksi;

5) teatterilla tai orkesterilla on toiminta- ja taloussuunnitelma;

6) teatterin tai orkesterin palveluiden tuottaminen on tarpeellista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain voimaan tullessa valtionosuutta saavan teatterin ja orkesterin tulee täyttää 2 §:n mukaiset valtionosuuden saamisen edellytykset vuoden 2009 alusta voidakseen edelleen saada valtionosuutta.

Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuri- ja urheiluministeri *Stefan Wallin*

*Liite
Rinnakkaisteksti*

Laki

teatteri- ja orkesterilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä elokuuta 1992 annetun teatteri- ja orkesterilain (730/1992) 1 luvun ot-
sikko ja 2 § sekä
lisätään lakiin uusi 1 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

1 luku

Valtionosuus

Tavoitteet ja valtionosuus

1 a §

Teatteri- ja orkesteritoimintaan myönnettävän valtionosuuden tavoitteena on taiteellisista lähtökohdista tuottaa teatteri- ja orkesteripalveluja ja edistää niiden alueellista saatavuutta sekä saavutettavuutta eri väestöryhmille.

2 §

Valtionosuuden saamisen edellytyksenä on, että:

1) teatterin tai orkesterin omistaa kunta, kuntainliitto tai yksityinen yhteisö tai säätiö, jonka sääntömääräisiin tehtäviin kuuluu teatteri- tai orkesteritoiminnan harjoittaminen tai teatterin tai orkesterin ylläpitäminen; *sekä*

2) teatteri tai orkesteri harjoittaa vakinaista ja ammatillista esitystoimintaa.

2 §

Valtionosuuden saamisen edellytyksenä on, että:

1) teatterin tai orkesterin omistaa kunta tai *kuntayhtymä taikka* yksityinen yhteisö tai säätiö, jonka sääntömääräisiin tehtäviin kuuluu teatteri- tai orkesteritoiminnan harjoittaminen taikka teatterin tai orkesterin ylläpitäminen;

2) teatteri tai orkesteri harjoittaa vakinaista ja ammatillista esitystoimintaa;

3) *teatterilla tai orkesterilla on vähintään yksi päätoiminen työntekijä ja taiteellisesta toiminnasta vastaavana työntekijänä alan koulutuksen tai riittävän perehtyneisyyden omaava henkilö;*

4) *teatterin tai orkesterin toiminnalle on taloudelliset edellytykset, mutta teatteria tai orkesteria ei kuitenkaan ylläpidetä taloudellisen voiton tavoittelemiseksi;*

5) *teatterilla tai orkesterilla on toiminta- ja taloussuunnitelma;*

6) teatterin tai orkesterin palveluiden tuottaminen on tarpeellista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain voimaan tullessa valtionosuutta saavan teatterin tai orkesterin tulee täyttää 2 §:n mukaiset valtionosuuden saamisen edellytykset vuoden 2009 alusta voidakseen edelleen saada valtionosuutta.